

Ni esclaus, ni vasalls

written by Jordi Roca | 3 de gener de 2021

Analitzant els resultats electorals a partir de l'any 2010 a Catalunya, no puc sinó preguntar-me què ens passa? El perquè d'aquesta pregunta no és altre que un intent d'entendre el fet que eleccions rere eleccions no aconseguim que cap govern, sia quina sia la seva ideologia o militàncies, compleixi el que duia escrit en el programa electoral, i el que és més important, que obeeixi la voluntat majoritària dels seus votants.

Caldrà doncs pensar que obnubilat tot el poble no és capaç de veure que l'enganyen? O potser la causa és també que la majoria de polítics en arribar al Parlament només veuen els interessos propis i els del partit que els sustenta, oblidant tot seguit que són representants de la voluntat sobirana del poble que els ha fet confiança.

A partir d'aquesta darrera conclusió també és cert que segurament nosaltres, el poble, no hem arribat a prendre consciència de la dita catalana que «qui paga mana», i que funcionaris i polítics, tinguin la categoria que tinguin, des del president a l'humil bidell, tots han d'estar al nostre servei, és a dir, sota la voluntat sobirana del poble i seguir el seu mandat expressat a les urnes i al carrer.

Poble, desperta!, cal esvair el fum i les tenebres que ens ofusquen; **no som esclaus ni vassalls de tirans, monarques ni polítics!** Hem de ser conscients que en democràcia el poder el tenim la gent, la gent que treballa per a fer una Catalunya rica i plena, moderna, social i sobirana i que l'única manera d'aconseguir-ho és bandejar mentiders i *trilers* de cantonada que fan promeses que mai han pensat complir, que paren taules de diàleg, cerquen ampliar majories impossibles i estableixin límits (del 50% i superiors) per assolir la llibertat, amb l'única voluntat, de cobrir-se les esquenes, que res canviï,

sobretot... el seu estatus i els interessos del partit.

Les nostres armes, els vots, la nostra força, la gent. És doncs hora d'exigir el compliment del mandat sobirà del 1r d'octubre. Fem fora del nostre Parlament: la mentida, la manipulació i a tots aquells que en viuen fent de la política un irrenunciable *modus vivendi* molt ben retribuït.

Cap vot per a tots aquests arribistes i vividors que parlen en nom d'un poble que ni respecten ni obeeixen.

Catalunya és nostra, és de la seva gent, que treballa, lluita i pateix per a fer-la justa, rica i plena. Només hi ha un camí i ara és l'hora d'encetar-lo, no hi ha dreceres fàcils ni praderies verdes de descans cap a la independència, i segur que junts amb esforç, coratge i valentia el podrem recórrer amb èxit fins al final.